

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs III. An, & qua de causa, & qualiter facienda unio beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

PARAGRAPHVS III.

An, & qua de causa, & qualiter
facienda unio beneficiorum.

Questio 909. An, & qualiter unio, ut va-
leat, requirat causam.

Respondeo: Requisitum principale ad vali-
dam unionem est causa iusta. Ventrigl. To. 2.
annos. 8. §. 2. n. 21. Carol. Anton. de Luca in observat.
ad Ventrigl. loc. cit. §. 1. n. 5. ubi: ad validitatem unionis
copulative requiruntur & causa & solennitas. Lott. l. 1.
q. 28. n. 142. Quodque, cum requiratur causa & so-
lennitas, si aliquid ex his deficiat, unio nihil opere-
tur, ac proinde unio in tali casu non debeat servari
per successorem, ait Corrad. pr. benef. l. 2. c. 15. n. 76.
ex Oldr. cons. 262. de reb. Eccl. non alien. Et unio facta
per Ordinarium sine causa, etsi de cetero servata
sit forma juris, est ipso jure nulla. Ventrigl. loc. cit. n.
24. Corrad. loc. cit. n. 75. Garc. p. 12. c. 2. n. 13. citans c.
expofitiffi. de prob. & ibi. Abb. & Imol. Oldr. ubi ante
Mandof. ad reg. de union. revoc. q. 6. n. 3. Hojed. & c.
Item facta ex causa quidem, sed falsa est ipso jure
nulla. Garc. loc. cit. & citati ab eo. Ventrigl. cit. §. 2.
n. 25. citans Novarin. singul. concl. tit. de union. concl. 2.
alias. 124. Lott. loc. cit. n. 47. citans Milis. in repertor.
v. unio facta ex fals. caus. ad finem. Cassad. decis. 8. n. 6. de
concess. prob. Ferret. cons. 23. n. 44. contra Barbof. juris
Eccl. l. 3. c. 16. n. 52. Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 14. Item
contra Rebuff. in pr. ad reg. de union. revoc. gl. 5. & 9.
Mascard. de probis. concl. 1419. & alios, apud Garc. n.
114. Item contra Rotam decis. 2. de reb. Eccl. non alien.
in antip. & alibi. ut videre est apud Garc. (quam ta-
men variasse in hoc puncto, ait Lott.) qui omnes
sentunt, unionem in hoc casu non esse nullam ipso
jure, sed mero jure valere, & sustineri usque ad sen-
tentiam, per quam declaranda nulla, & rescinden-
da. Sententiam nostram confirmant Lott. & Ven-
trigl. exemplo rei minoris, quæ etsi decreto Judi-
cis fuerit alienata, si dein constet fuisse alienatam
ex falsa causa, non obstante decreto, alienatio est
nulla, in tantum, ut res non censetur exisse & do-
minitio minoris. l. magis. §. ult. ff. de reb. cor.

2. Quin & unio facta ex falsa causa à Sede Apo-
stolica est nulla ipso jure. Ventrigl. l. cit. n. 25. in fine.
citans Barbof. ubi ante. ac dicens, non esse in hoc
controverfiam inter A. A. Garc. n. 115. citans Mas-
card. Rebuff. Cassad. Milis. ubi ante. & cum his
Corrad. l. cit. n. 78. eod. quod, ut semper tenuit & ob-
servavit Rota, in rescriptis unionum à Papa ema-
natis semper subintelligatur clausula: si cause vera
sunt. Corrad. ibid. n. 79. citans Rotam in suis practica-
bilibus. adjectis in calice. p. 2. divers. tit. de union. n. 6. Quod
ipsum procedere, etiam unio sit facta motu pro-
prio, & Papa causas unioni inseruit, tradit Corrad.
l. cit. n. 81. ex Garc. l. cit. n. 116. citante pro hoc So-
cin. sca. cons. 1. n. 7. vol. 3. Felin. in c. ad aures. de rescrip.
n. 9. Straph. de citi. gra. lit. de vi & effect. clausular. de
claus. motu proprio vers. 7. n. 5. Selv. p. 3. q. 12. n. 3. Man-
dof. ad reg. 22. q. 2. n. 3. & c. eod. quod, cum hæc causa
sint de facto alieno, possint redargui de falso. Cor-
rad. cit. n. 81. Et sic subreptio vitiat ipso jure unio-
nem factam à Papa. Garc. n. 117. citans Abb. cons.
101. p. 1. Felin. in c. postulat. n. 3. Rebuff. ubi ante. &
plures Rota declarationes, quas ad fufum recitat,
quin & Trid. sess. 7. c. 6. ubi cavetur, & uniones per-
petuæ à 40. annis factæ examinari possint ab Ord-

P. Leuen. Fort. Bensf. Tom. III.

nariis tanquam à Sede Apostolica delegatis, & quæ
per subreptionem vel obreptionem obtenta fue-
rint irrita declarentur.

Questio 910. An, & qualiter causa unio-
nis presumantur existere, & esse vera.

Respondeo primò: quamvis uniones regula-
riter debere presumi factæ ex iusta causa,
dicat Corrad. pr. benef. l. 2. c. 15. n. 4. Quam-
vis etiam, ut habet idem Corrad. l. 2. c. 3. n. 93. Papa,
utpote solutus legibus humanis, & absolutissime
habeat disponendi potestatem, pro libitu suo uni-
re possit beneficia qualibet, non tamen presumat-
ur id velle; cum presumatur potius uti jure ac ra-
tione; & ex iustis causis moveri, ut Card. Paris. cons.
41. n. 127. vol. 1. Decius cons. 4. n. 7. Ruin. cons. 60. an-
te n. 5. vol. 5. quos citat Corrad. Nihilominus causa
unionis non presumitur una, etsi Episcopus vel
Legatus unionis de ea attestet in unione. Card. de
Luca, ad Trid. d. 8. n. 13. Ventrigl. cit. §. 2. n. 26. Garc.
cit. c. 2. n. 120. citans Oldr. cons. 261. de reb. Eccl. Capu-
taq. decis. 350. n. 30. p. 3. & Practicabilia Rota ubi an-
te. contra Rebuff. in pr. tit. de union. revoc. n. 10. quem
videri velle, ait Garc. quod sit credendum Episco-
po vel alteri facienti mentionem de causa unionis,
si exprimitur. Unde jam etiam juvans se unione in
hoc casu, etiam expressæ ab uniente causa unionis,
renebitur causam illam probare. Garc. cit. n. 120.
multòque igitur minus presumitur causa vera in-
tervenisse, ubi nulla ab uniente fieret ejus mentio.

2. Limitanda tamen sunt hæc primò, ut Episco-
po unienti, id asserenti non credatur, nisi temporis
antiquitas juncta cum observantia justificationis
causæ ac solennitatis presumptionem inducat,
Card. de Luca, l. cit.

3. Limitanda secundò: Nisi Episcopus vel Le-
gatus, aliiive uniens allegans causas, simul enun-
ciet, se earum adhibuisse cognitionem, & reperisse
veras; tunc enim standum ejus asserenti, & præ-
sumendum est pro unione, donec contrarium pro-
betur. Barbof. juris. Eccl. l. 3. c. 16. n. 51. Ventrigl. cit. n.
26. citans Novarin. singul. concl. tit. de union. concl. 2.
alias. 124. n. 4. Garc. l. cit. n. 121. Idque etiam si pro-
cessisset parte non vocatâ, quia fortè nullus tunc
aderat, qui vocari debebat. Barb. l. cit. Garc. cit. n.
121. citans Casar. de Grass. decis. 132. n. 16. tamen, ut
Garc. n. 122. Practicabilia Rota loc. ante cit. cum
Cald. cons. 4. de reb. Eccl. non. dicant, quod, si in-
strumento unionis dicatur per Ordinarium; habito
prius speciali tractatu & consilio cum multis canonicis,
& cum auctoritate & consensu canonicorum & præ-
positi & c. adhuc ista verba non probent tractatum
precedentem. Item Roman. in l. sciendam. n. 36. ff. de
verbor. oblig. Rebuff. in concord. rub. concil. Lateran. il-
lacione 2. §. 4. aliique apud Garc. n. 132. velint, non
stari asserenti, etiam Judicis seu Prælati, qui non
possit facere actus sine cognitione causæ & solen-
nitare, si dicat, se adhibuisse causæ cognitionem, &
debetas solennitates etiam in specie; sed debere
aliàs de eo apparere ex alia scriptura separata, quo-
rum sententiam in jure esse veriores, dicit Alcia-
tus de presump. reg. 3. presump. 10. n. 3. & 4. & Simon-
cella de decretis. l. 3. tit. 7. n. 42. dicit de jure certifi-
simam, quamvis de consuetudine dicat, presumi
pro decreto in quo enunciantur solennitates in ge-
nere. Rationem hujus limitationis hanc dat Garc.
n. 123. 124. 125. quod, licet aliàs regulariter non
presumatur solennitas extrinseca, etiam enunciata

in instrumento, quæ tempore actûs verifimiliter intervenire non poterit, ut Felin. in c. sicut. de re judic. n. 26. & 27. Mascard. de probat. concl. 1321. n. 1. Menoch. de præsump. l. 3. præsump. 132. à n. 28. parte nimirum opponente, ut Felin. loc. cit. n. 28. Menoch. loc. cit. n. 35. Mascard. n. 19. apud Garc. tamen pro decreto vel actu Judicis, in quo enunciatur solemnitates, præsumatur, quod omnia solemniter sint acta, nisi contrarium probetur, c. in præsentia. de renunc. l. etsi præses. c. de prædiis minorum. Felin. in c. quoniam contra. n. 37. & Decius ibid. n. 187. Menoch. de præsump. l. 2. præsump. 75. n. 12. Mascard. loc. cit. n. 31. quos textus & AA. cum plurimis aliis citat Garc. cit. n. 125.

4. Sublimitat tamen eandem limitationem secundam Garc. n. 126. quod ea intelligatur, quando causa & solemnitates requisitæ nominatim & in specie exprimuntur: secus, si in genere, pro quo citat Paril. conf. 12. n. 58. vol. 2. Menoch. de præsump. l. 2. præsump. 75. n. 22. Oldr. conf. 262. n. 4. Practicab. Rotæ ubi ante, & plures alios contra Aymon. de antiq. temp. p. 1. section. queritur. n. 9. & 14. Baldû & Paul. in l. cum hi. §. si prator. ff. de transact. n. 2. & alios apud Garc. n. 127. & 128. tenentes quod præsumatur etiam pro decreto, etiam in genere exprimantur solemnitates, dicendo in communi: *causa cognita*, vel *juris solemnitate servata*. Quas tamen sententias ita conciliat Garc. n. 130. ut prior procedat, quando solemnitates enumerantur à Tabellione seu Notario in instrumento decreti; eò quod aliàs Notarius videretur scripsisse ut Judex, & non ut testis. Secunda procedat, quando enunciatio solemnitatum fit solum in genere ab ipso Judice.

5. Sublimitat secundò n. 135. ut dicta doctrina, quod præsumatur pro decreto Judicis, in quo enunciatur solemnitates, non procedat in Executore & Judice delegato ad faciendam unionem. Pro quo citat Agid. decis. 377. & 617. & Practicab. Rotæ. loc. cit. Item Puteum decis. 144. n. 4. l. 2. qui unà cum Rota decis. 193. n. 4. p. 2. diversè. Sic distinguat regulam illam, quod præsumatur pro decreto Judicis, ut procedat in Judice ordinario generali, secus in speciali ad certum actum deputato. Contra quam secundam sublimitationem obiectum vide dilutum ab eodem Garc. à n. 136.

Quæstio 911. An præter causam justam requiratur ad valorem unionis ejusdem causa cognitio?

Respondeo affirmativè: sive ad hoc, ut unio non solum licitè, sed & validè fiat, requiri dictam cognitionem, & diligentem inquisitionem factam ab Ordinario; cum non sit aliter ei concessa potestas, quam præmissâ illâ cognitione & inquisitione. Lott. l. 1. q. 28. n. 146. Castrop. de benefic. d. 6. p. 12. §. 2. n. 20. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 39. citans Sanch. in decalog. l. 7. c. 29. n. 161. Ventrigl. cit. §. 2. n. 26. Corrad. pr. benefic. l. 2. c. 15. n. 78. & c. 3. n. 99. argumento Clem. sin. de reb. Eccl. Quin & quando unio fit necessitatò, & principaliter à Pontifice, non prius is ad hujusmodi unionem procedit, quam causâ diligenter in S. Congreg. Concilii, sive Episcoporum fuerint examinata, licet aliàs posset pro libitu sine tali cognitione ad unionem procedere. Corrad. cit. c. 3. n. 91. sic etiam ait Barbof. loc. cit. si Papa unionem facit, exigitur, ut etiam de causa inquiratur in partibus, aliàs unio revocabitur. Idem ait Azor p. 2. l. 6. c. 28. q. 14. ubi: *quantvis nec*

Papa soleat Ecclesias conjungere, nisi prius Ordinarii committat, ut de causis cognoscant, & ad eum referant. Imò in Francia, ut Rebuff. Ecclesiarum conjunctiones, etiam auctoritate Apostolica facta, causâ non cognita & expressâ, minime recipiuntur, & quod in supremis regni curiis irritè judicantur, non quòd Laici de causis Ecclesiasticis jure queant cognoscere & judicare; sed quòd tales uniones subreptitiâ credantur. Sic, & non aliter committitur à Papa delegato seu executori, ut si vocatis vocandis repererit, causas esse veras, faciat unionem. Garc. cit. c. 2. n. 135.

Quæstio 912. Quanam sint cause justæ & legitime, quæ unioni faciendæ intervenire necessariò debent?

1. Respondeo primò: Causa, sine qua fieri nequit per inferiorem Papâ unio, duplex est, nempe necessitas, vel utilitas Ecclesiæ. Azor loc. cit. Lott. cit. q. 3. n. 142. Ventrigl. cit. §. 2. n. 21. Castrop. loc. cit. n. 19. Garc. loc. cit. n. 108. Barbof. loc. cit. n. 37. juxta c. exposuisti. de presb. sit ad dictas binas causas ferè revocantur ceteræ, quarum plures adducunt Gregor. de benefic. c. 20. n. 14. Per. de Perus. de union. c. 3. Fusc. de visitat. l. 2. c. 26. & c. apud Garc. n. 109.

2. Respondeo secundò: Non sufficit autem ad valorem unionis simplex necessitas vel utilitas; sed requiritur evidens ac præcisa, quæ excludatur quæcunque dubietas, juxta cit. c. exposuisti. ubi dicitur: *si evidens necessitas, vel utilitas id exigat* Lott. n. 143. Ventrigl. loc. cit. citans Molles. in sum. tr. 6. de benefic. c. 14. n. 38. Novarin. singul. concl. cit. de union. concl. 2. n. 2. Corrad. l. 2. c. 15. n. 78. Garc. cit. n. 108. citans Rebuff. in pr. tit. de union. n. 38. Hojed. de incom. p. 2. c. 3. n. 8. Mandol. in reg. 22. q. 4. n. 4. & plures alios Cad. de Luca tamen ad Trid. d. 8. n. 13. ait, causam hanc consistere in necessitate, vel in magna utilitate; idèoque desuper certam non posse statui regulam, cuiusque casui applicabilem; cum pendeat ex facti ac singulorum casuum circumstantiis.

3. Respondeo terciò: ad necessitatem spectat, si beneficium vel Ecclesia, cui faciendæ est unio, careat sufficientibus redditibus ad alendum ministerium; sive dum duæ Ecclesiæ aut præbendæ sint ad eò tenues, ut ad victum duorum Rectorum non sufficiant. Barbof. loc. cit. n. 38. Azor. cit. q. 13. Castrop. cit. n. 19. Ventrigl. loc. cit. n. 22. Lott. l. 1. q. 29. n. 15. ubi: *regula Cancellaria de revocat. union. se non extendit ad uniones factas ex causa necessaria, puta dotacionis, vel augmenti dotis pro sustentatione cultus divini. Et paulò infra eod. n. ubi ait: quavis Rota in Totianâ l. 670. obiter dixerit, modernas regulas completè etiam uniones factas pro dote, & in augmentum cultus divini, tamen si id ad dotem necessariam, augmentumve necessarium referatur, ita ut verè unio sit facta ex causa divini cultus, id minime admittitur. Sic Trident. sess. 21. c. 5. ob paupertatem Parochialium concedit Episcopo facultatem uniendi. Quænam autem, & quando Ecclesia sit pauper aut tenuis, judicandum relinquitur judicio Superioris, seu Episcopi, Barbof. & Ventrigl. l. cit. Illud autem hic observandum ex Lott. n. 143. & Ventrigl. cit. n. 23. quòd hæc causa necessitatis evitatur, & hinc regulariter faciendæ non fit unio, si Ecclesia, cui ea faciendæ, seu Rector cum istis redditibus se usque huc sustentavit, nisi fortè incongrua & indecens fuerit sustentatio. Ad eandem causam necessitatis, ut ob illam Ecclesia*

si aliqua uniri possit alteri reducunt, Azor loc. cit. Barbol. & ex eo Ventrigl. si Ecclesia unienda sit ab hostibus desolata vel destructa. c. 2. de religiosis domib. Si alteri est vicina, & restant pauci de ejus populo, alio mortuis. c. & temporis. 16. q. 2. Item detrimentum & incommodum populi. c. ad audientiam. 2. de religiosis domib. ac denique religionis deformitatem & mutationem temporum, c. 2. & c. fin. §. hostilitatis. 25. q. 1.

4. Ad utilitatem verò spectat, quando propter fructuum tenuitatem non inveniuntur Clerici idonei ad deserendum. Castrop. cit. nu. 19. Azor cit. q. 14. Ventrigl. cit. nu. 23. Barbol. loc. cit. nu. 39. citans Rebuff. de union. nu. 39. Hojed. de incomp. p. 2. c. 3. nu. 8. Ugolin. de off. Ep. c. 25. in princip. nu. 4. juxta c. exposuisti. Ubi etiam illud observandum ex Lott. loc. cit. n. 19. quòd attendendum diligenter sit ad verba unionis; an videlicet dicatur, eam fieri, quia aliàs ibi non possunt ministri commodè haberi (quo casu jam concluditur ad necessitatem, nisi fortè alius cogi possit ad dotandum, vel dotem augendam) an verò dicatur: ut ibi commodius habeantur, vel sustententur; eò quòd tò commodius præsupponat satis commodè eo usque sustentari; cum natura comparativi sit supponere positivum, & quòd, ubi unio asseritur facta pro commodiore sustentatione, jam hinc dicatur excludi causa necessitatis, & sub jaceat Regulæ revocatoria. Item augmentum cultus divini. Barb. cit. nu. 39. citans Sanch. in Decalog. l. 7. c. 29. n. 161. Castrop. loc. cit. citans c. ex parte. de Constitut. Trid. sess. 14. c. 9. Unde ait idem Castrop. cum Sanch. alitque ab eo citatis, manifestè constare, quòd ad sit sufficiens causa uniendi beneficia Conventibus religiosorum, dum eorum unione augetur cultus divinus.

Questio 913. An, & quæ præter causam legitimam requirantur solennitates ad faciendam unionem?

Respondeo pro formalitate unionis præter unum intrinsecum, quod versatur in iustitia causæ, requiruntur & aliæ solennitates extrinsecæ, non minùs tamen necessariæ ad ejus valorem. Lott. l. 1. q. 28. n. 142. juncto n. 151. Versanturque illæ circa duo, nimirum circa vocationem illorum, qui lædi possent, & circa tractatum, quo tractatur disquisitio causæ necessariæ ad unionem. Lott. loc. cit. n. 152. Qui tractatus fieri debet in Capitulo, non ob aliud, quàm arctissimam conjunctionem, quam habet Episcopus cum Capitulo suo, cum quo omnia ardua negotia debet expedire, juxta c. novit. de his, quæ sunt à Prelat. sine consensu. cap. Lott. nu. 153. Quapropter jam Legatus, etsi jure Ordinario pollet, faciat unionem, non tamen tenetur ad præmittendum hujusmodi tractatum; cum nulla illi sit communio cum Capitulo, sicut est Episcopo, & consequenter ad nullum tractatum præmittendum tenetur; cum ille tractatus alibi non debeat expediri, quàm in Capitulo. Lott. n. 154. juxta Rotam apud Egid. decis. 513. Verumtamen talem tractatum cum Capitulo non requiritur, sed solum consensum illius, tenent Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 12. Garc. cit. c. 2. nu. 146. citans Pavin. de pot. cap. sed. vac. p. 2. q. 3. n. 22. Rebuff. in pr. ad reg. de union. gl. ii. n. 2. Boërium, decis. 45. nu. 2. Practicabil. Rotæ c. de union. nu. 8. & Rotam decis. 1. de reb. Eccl. non alien. in antrig. Item Barbol. juris Eccl. l. 3. c. 16. n. 42. ubi: *Tractatus sollemnis requisitus à jure in alienatione rei Eccl.*

P. Leuven. Fori Benef. Tom. III.

clesiastica, non requiritur in unione; cum hæc unio rationem veræ alienationis non subeat. Item Castrop. cit. §. 2. nu. 29. citans plures. Papa tamen minime est obnoxius formæ huic, quæ versatur circa disquisitionem causæ; & si alteri eam committat, ille tenetur formam rescripti simpliciter observare; cum præter illam omnes aliæ solennitates censeantur intervenisse. Lott. loc. cit. nu. 148. citans Abb. conf. 41. n. 3. p. 1. Decium conf. 341. n. 12. sic quoque ait Corrad. pr. benef. l. 2. c. 15. n. 70. & 73. dum recurritur ad Papam (puta Capitulo vel Patrono negante suum consensum ob causam minùs legitimam) pro impetranda unione, Papa supplet omnes solennitates, omnèsque defectus; & sic in hujusmodi unionibus præter Papæ auctoritatem non requiritur alia solennitas, quando nimirum ipsius Papæ auctoritas legitime ac validè fuit interposita, secus si nulliter & subreptitiè. Idem habet Card. de Luca. de benef. d. 45. n. 9. ubi: *Auctoritas Apostolica supplet quasunque alias solennitates, & in specie illam consensus Capituli.*

Questio 914. An, & qualiter requiratur consensus Capituli ad faciendam unionem?

Respondeo: Necessariò requiri consensum Capituli Cathedralis, dum per Episcopum fit unio. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 2. num. 24. Garc. cit. c. 2. n. 145. Ventrigl. 10. 2. annot. 8. §. 2. n. 2. Azor loc. cit. Card. de Luca loc. cit. nu. 3. & 4. Corrad. pr. benef. l. 2. c. 15. n. 67. & l. 4. c. 8. n. 23. juxta Clem. si unio. ubi conceditur Episcopis facultas uniendi juxta formam juris, quæ verba intelligunt AA. juxta formam c. sicut unire. & cit. Clem. ubi requiritur consensus Capituli. Ratio jam q. præced. indicat a est, nempe maxima conjunctio Episcopi cum Capitulo, ratione cujus majoris gravioris momenti negotia exigunt tractari cum Capitulo, & de consensu illius expediri. Ventrigl. loc. cit.

2. Ampliatur responsio primò, ut adhuc hodie, dum ex Trid. datur facultas uniendi Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis; adeoque etiam, dum hi uniunt tanquam Apostolicæ Sedis delegati, requiratur hic Capituli consensus, cum, ut dictum paulò ante, Concilium concedat Episcopis facultatem uniendi servatà formà juris, quæ est, ut inter cetera requiratur hic consensus, Garc. loc. cit. n. 157. juncto nu. 158. sic resolutam inquiriens à S. Congregat. contra Nav. conf. 10. de off. Jud. deleg. nu. 150. & Zerol. pr. Ep. p. 2. v. unio. §. 9. Atque ita non videtur subsistere, quòd tradit Garc. cit. c. 2. n. 190. & ex eo Corrad. cit. c. 8. n. 24. quòd in unione faciendâ Seminario ex eodè Trid. non requiratur ipsius Capituli consensus, sed ejus loco fiat hæc unio cum Consilio quatuor deputatorum, quorum duo sunt de Capitulo, & duo de Clero. Contrarium etiam tradit Ventrigl. loc. cit. n. 13. ubi: *declara, quòd ultra consensum Capituli requisitum ad omnes uniones per cit. Clem. in unione faciendâ Seminario requiritur etiam Consilium quatuor deputatorum, duorum de Capitulo, & duorum de Clero, juxta terminos Concilii Trid. sess. 23. c. 18. prout voluisse Rotam, & declarasse S. Congregat. refert Riccius in pr. p. 1. resol. 390. n. 3. Quo etiam spectat, quòd tradit Lott. l. 1. q. 28. n. 155. hæc expressis: si legatus vel Papa committat substantiam unionis ipsimet Episcopo (nisi aliter in forma rescripti appareat necessitas hæc remissa) debet Episcopus adhuc sui Capituli consensum adhibere.*

Go 3

3. Amplia-

3. Ampliatur responsio secundò; ita ut adhibicio hujus consensus requiratur pro forma, adeoque eam omisâ, unio sit omnino nulla. Corrad. cit. c. 8. n. 23. Garc. loc. cit. nu. 166. Ventrigl. loc. cit. nu. 5. citans Barbof. de Canon. & dignitat. c. 42. num. 8. Ricc. in pr. resol. 288. in princip. Idque, ut Garc. Capitulo non dicente seu opponente. Ac prouide jam etiam non sufficit adhibitum Capituli Consilium. Azor. loc. cit.

4. Ampliatur tertio, ut non sufficiat consensus, si sit singulorum de Capitulo, sed requiratur consensus Capitulariter. Ventrigl. loc. cit. nu. 2. in fine. citans Rotam decis. 484. n. 7. p. 1. recent.

5. Ampliatur quarto, ut non sufficiat consensus tacitus, sed requiratur expressus. Ventrigl. loc. cit. n. 4. citans Fusc. de visit. l. 2. c. 26. n. 5. contra Monet. de commut. ult. vol. c. 12. n. 251.

6. Ampliatur quinto, ut etiam in unione beneficii, quod est de jure patronatus laicorum, etiam postquam laici patroni consensum suum praestiterunt, requiratur in super consensus ille Capituli. Ventrigl. loc. cit. n. 9.

7. Ampliatur sexto, ut requiratur adhuc consensus Capituli, etiam in unione beneficiorum simplicium facta dignitati, & praebendis ipsius Ecclesiae Cathedralis; et si enim hæc unio per consequens reuodet in utilitatem Capituli, quia tamen principaliter, & directè non fit in favorem Capituli, Capitulum praestare potest suum consensum, adeoque eum requirere tenetur Episcopus. Ventrigl. loc. cit. n. 10.

8. Amplianda videtur septimo, ut non sufficiat, hunc consensum subsequi factam unionem, quemadmodum aliàs sufficit ad hoc, ut collatio beneficii Jurispatronatus valeat, subsequi consensum patroni. Item ut alienatio rerum Ecclesiae, de qua in c. cum nos. de his, qua sunt à Pralat. subsistat, sufficit subsequi consensum Capituli; quia hic consensus est requisitus ad valorem, & substantiam unionis, & requiritur de forma, & tanquam solennitas in ipso actu unionis adhiberi debita, adeoque tempore unionis jam adesse debet. Castrop. loc. cit. n. 26. Burlat. conf. 185. l. 2. n. 14. Rebuff. in compend. alienat. n. 15. Imol. Burrio, & alii in cit. c. cum nos. apud Garc. cit. c. 2. n. 149. contrarium tenentibus Ventrigl. loc. cit. nu. 8. (qui tamen addit cum Barbof. de Canon. & dignitat. c. 42. n. 8. in fine. Quod si tamen dictus consensus praestitus fuisset prius postceptum iudicium nullitatis unionis ob defectum illius consensus, non revalidandam unionem) Garc. loc. cit. n. 142. Azor cit. q. 12. in fine. Rebuff. ad reg. 21. Cancell. gl. 11. n. 20. Hojed. de incomp. p. 2. c. 3. n. 9. Sanchi, cit. c. 29. nu. 165. apud Castrop. loc. cit. Item contrarium tenente Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 16. nu. 45. & aliis; quorum sententiam communiorem fatetur Castrop. Neque obstant exempla adducta in contrarium; cum necessitas consensus patroni in favorem illius sit introducta; idemque sit de consensu Capituli in alienationem rerum Ecclesiae; consensus verò Capituli in unionem, non in gratiam Capituli, de cujus praedictio non agitur in unione, sed in gratiam Ecclesiae, ne passim & temerè uniones fiant, est requisitus. Castrop. loc. cit. In dubio autem praesumi hunc consensum intervenisse ex temporis diuturnitate ait Barbof. cit. n. 45. ex Hojeda.

9. Limitatur e contra responsio primo, ut necesse non sit adhiberi consensum Capituli in unione faciendâ per Episcopum; sed ea fieri possit abs-

que Capitulo, ubi existat consuetudo in contrarium. Barbof. loc. cit. n. 42. citans Sanch. in decal. l. 7. c. 29. n. 164. Ventrigl. loc. cit. n. 11. Castrop. loc. cit. n. 25. Corrad. in pr. benef. l. 2. c. 15. n. 68. Garc. cit. c. 2. n. 152. citans Fusc. de visitat. l. 2. c. 26. n. 5. Caccialup. de union. a. 6. a. num. 10. contra gl. in cit. Clem. si una. v. consentiente. Imol. ibid. nu. 16. Abb. n. 2. Felin. in c. cum causam. de re judic. n. 10. Pet. de Perus. de union. c. 5. q. 8. Lancell. &c. Hanc consuetudinem debere esse immemorabilem, tenent Barb. Castrop. ll. cit. Garc. n. 155. citans Gamb. de pot. leg. l. 5. rub. 1. de pot. leg. in uniendo n. 58. & 108. Card. in Clem. si una. num. 12. Aut quadragenariam cum titulo. Garc. cit. num. 155. Castrop. loc. cit. ed quod, ut Castrop. videatur esse praescriptio. Quin & sufficere solum tempus 40. annorum in consuetudine generali, qua esset consuetudo propria, & non praescriptio, ait idem Garc. nu. 156. & ex eo Castrop. cit. n. 25. Et talem consuetudinem generalem, per quam derogatum sit obligationi requirendi consensum Capituli, dari in regnis Hispania, ait idem Garc.

10. Limitatur secundò, ut si Capitulum requisitum uollet abique legitima causa praebere consensum, possit Episcopus procedere ad unionem sine illo consensu; si tamen prius Capitulum ad consentiendum fuerit compulsus; cum Episcopus privandus non sit potestate uniendo, quam habet, ob contradictionem irrationabilem Capituli. Azor cit. q. 12. Castrop. cit. nu. 25. citans Rebuff. ad reg. 21. Cancell. gl. 11. n. 3. Sanch. loc. cit. Socin. Senior. in c. sicut unire. a. 6. concl. 1. n. 92. Quod si tamen iusta est causa contradicendi; Episcopo unionem molienti, unius de Capitulo contradictio sufficere ad impediendam unionem. Castrop. loc. cit. ex Sanch. loc. cit.

Quaestio 915. Vtrum etiam in unione faciendâ per Legatum, vel ex commissione Papae requiratur consensus Capituli?

Respondeo: Si Legatus uniat ex potestate sua ordinaria, seu ut Ordinarius, requiritur consensus Capituli; quia tunc non habet ampliorem in uniendo beneficium potestatem, quam Episcopus, & tenetur iisdem legibus ac iuribus, quibus Episcopus; adeoque si hic eger consensu Capituli, etiam ille. Si verò uniat ut delegatus Papae, sive ex commissione (intellige specialis) Pontificis, in qua mentio non fit requirendi consensus Capituli, non requiritur consensus Capituli; quia tunc uniat ut supplens vices Papae, qui non habet opus requirere consensum Capituli. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 46. Ventrigl. cit. §. 2. nu. 7. Castrop. loc. cit. n. 24. cit. Socin. ubi ante. a. 6. concl. 14. n. 115. Sanchi loc. cit. nu. 166. Contra Garc. in quantum loc. cit. n. 150. absolute sine illa distinctione docet, in unione faciendâ per Legatum non requiri consensum Capituli, & pro hoc citat Caccialup. a. 6. concl. 14. Pet. de Perus. c. 5. nu. 18. Pavin. de pot. cap. sed. n. 19. Gamb. de pot. leg. l. 5. rub. 1. de pot. leg. in uniendo. n. 58. & 110. Nav. conf. 10. nu. 10. de off. leg. Hojed. &c. Item contra Lott. l. 1. q. 28. n. 154. in quantum ibi tradit, Legatum, quamvis Ordinarius jure pollentem non teneri praemittere tractatum; cum nulla sit ei cum Capitulo communicatio; ex eo enim sequi videtur ob rationem participationem, illum nullum consensum necesse habere ad requirendum Capituli. De cetero tamen, dum Episcopus

scopus ex speciali commissione Papæ unionem facit (nisi aliud habeat rescriptum) requiri adhuc consensum Capituli; tradunt Fallos. *caus. 8. deb. 5.* Boer. *decis. 345. n. 4.* Practicabil. *Rotæ de union. n. 12.* Rebuff. *in pr. ad reg. de union. gl. 11. nu. 2.* apud Garc. *nu. 151.* qui in hoc etiam contrarium sentire videtur, dum *ibidem* absolute ait, non requiri consensum Capituli in unione faciendâ per Papam, seu ex ejus commissione.

Quæstio 916. Quo dicente seu allegante, unio facta per Episcopum sit nulla ex defectu consensus Capituli?

Respondeo: Hæc nullitas opponi potest non solum per ipsum Capitulum, sed per quemlibet alium, cujus interest, non valere unionem; quia ut dictum, non in favorem Capituli, sed pro forma, & solemnitate in gratiam Ecclesiæ, & pro ejus recta gubernatione requiritur hic consensus. Garc. *cit. c. 2. n. 164.* Ventrigl. *loc. cit. n. 6.* Barbof. *cit. c. 16. n. 44.* Castrop. *loc. cit. n. 27.* Lott. *l. 1. q. 28. n. 176.* citantes Rotam *decis. 247. n. 5. p. 1. divers.* & in *Verdum. union. 23. April. 1610.* Unde in hoc, ut rectè Castrop. maxima apparet diversitas inter alienationem rerum Ecclesiæ, & unionem beneficiorum, prout patet ex dictis q. *præced.*

Quæstio 917. An in unione Canoniciatus Ecclesiæ Collegiatae, vel etiam beneficii alterius Ecclesiæ, habentis Collegium aliquod Clericorum, constituentium, vel potius representantium Capitulum, necessarius sit præter consensum Capituli Cathedralis consensus dicti Capituli Ecclesiæ Collegiatae, vel etiam alterius illius Ecclesiæ?

Respondeo ad primum affirmativè. Ventrigl. *cit. §. 2. n. 15.* ubi: in suppressione Canoniciatus (qualis contingit in unione illorum facta accessorie aliis beneficiis) Ecclesiæ Collegiatae requiritur consensus Capituli Ecclesiæ Cathedralis, & ejusdem Ecclesiæ Collegiatae, aliis suppresso & unio redituum illorum esset nulla. citat pro hoc Sell. *Select. Canon. c. 34. n. 8.*

2. Respondeo ad secundum etiam affirmativè Ventrigl. *loc. cit. n. 14.* ubi: in unione beneficii, cujus collatio spectat ad inferiorem collatorem, requiritur non solum consensus istius inferioris collatoris, sed etiam consensus Clericorum, constituentium Capitulum cum dicto Prelato inferiore, ultra consensum Capituli Cathedralis, citat pro hoc Sanch. & Barbof. *juris Eccl. l. 3. c. 16. n. 43.* ubi tamen hic posterior de hoc nihil.

Quæstio 918. An pro valore unionis requiratur consensus Rectoris, seu Possessoris beneficii uniendi, vel is vocandus sit, aut saltem ei insinuanda sit talis unio facta?

Respondeo ad primum, neque illius consensus requiritur, neque vocandum; cum nullum patiatur præjudicium per talem unionem; utpote quædurante ejus vitâ non fortitur effectum, intellige, quod ad executionem. Quin & potest is beneficium unitum permutare cum alio, & in favorem resignare, factâ mentione unionis, quæ resignatio passim à Papa admittitur, cum suspensione unionis pro illa vice. Cujus autem jus non deditur, quia est cum unione compatibile, illius vocandi, aut consensus illius exquirendi, ut inquit Lott. *loc. paulo post citando. n. 179.* nulla est necessitas. Cor-

rad. *pr. benef. l. 4. c. 8. nu. 29.* & *l. 2. c. 15. num. 84.* Ventrigl. *cit. §. 2. n. 16.* Tond. *qq. benef. p. 3. c. 156. n. 5.* Lott. *l. 1. q. 28. n. 171.* & Barbof. *loc. cit. n. 41.* Garc. *p. 12. c. 2. nu. 214.* (addens idem procedere in unione faciendâ per Legatum, citans pro hoc Gamb. *de pot. leg. l. 5. rub. 1. de pot. leg. in uniendo. n. 114.* uti idem ex eo ait Barbof. *loc. cit.*) Castrop. *cit. §. 2. n. 23.*

2. Ampliatur responsio primò, & à fortiore extenditur ad Rectorem, non Ecclesiæ, seu beneficii uniendi, sed Ecclesiæ, in qua est beneficium uniendum. Garc. *cit. num. 215.* citans Rotam *decis. 133. n. 14.* & *15. p. 2. divers.* Corrad. *cit. c. 8. nu. 29.* citans eandem Rotam *decis.* ac dicens in ea responsum, quodd, etiam si præstimoniaris teneatur Ecclesiæ ad aliquod servitium, nihilominus in illa præstimonii unione nullum factum præjudicium dicto Rectori, illiusque Ecclesiæ; eò quod per unionem unius Ecclesiæ ad alteram, non alteretur status Ecclesiæ unitæ, sed debeat ei more solito deserviri.

3. Amplianda secundò, ut procedat, etiam in casibus positis in Trident. ut vocatis his, quorum interest, fiant uniones. Garc. *nu. 217.* contrarium visò sentire Fusc. *de visitat. l. 2. c. 26. n. 11.* Item in unionibus faciendis ex commissione Papæ, cum dicta clausula; *vocatis, quorum interest.* Garc. *n. 218.* quamvis dictâ ampliatione opus non sit; cum dicta clausula vocationem Rectoris non comprehendat, utpote cujus non interest; cum nullum ex unione capiat præjudicium.

4. Limitanda è contra responsio primò, ita ut, si talis unio foret præjudicialis Rectori beneficii (idem est de Rectore Ecclesiæ, in qua situm beneficium uniendum) utriusque is vocandus esset, & unio facta sine illius consensu non valeret ex Regula, quam ponunt omnes in *cit. Clem. si una.* præcipue Calderin. *nu. 17.* nempe quodd, vocandi omnes habentes interesse, & eorum consensus exquirendus. Lott. *loc. cit.*

5. Limitanda secundò, ut vocandus sit Rector in dismembratione, seu alienatione partis beneficii. Ventrigl. *cit. §. 2. n. 18.* Sed de hoc infra.

6. Limitanda tertio: Ita ut, si Rector sponte comparuerit, justam causam allegando contra unionem, audiendus sit. Ventrigl. *loc. cit. n. 17.* citans Barbof. *juris Eccl. l. 3. c. 16. n. 41.* ubi tamen is de hoc nihil. Unde jam illud, quod ait Corrad. *pr. benef. l. 4. c. 8. n. 29.* in fine. Rectorem, si præsens esset, non posse contradicere, intelligendum erit, sine justa causa.

7. Respondeo ad secundum: Neque Rectori beneficii intimanda est unio facta, dum illi non præjudicat. Corrad. *loc. cit.* quamvis addat, se vidisse fieri in praxi hujusmodi insinuationem seu notificationem: potestque hæc insinuatio ad hoc servire, ut beneficium unitum non resignet in favorem, non factâ mentione unionis.

Quæstio 919. An requiratur vocatio & consensus defensoris beneficii, dum nimirum unio faciendâ est tempore vacationis beneficii?

Respondeo negativè. Barbof. *loc. cit. n. 41.* Castrop. *cit. §. 2. n. 23.* Tond. *qq. benef. p. 3. c. 156. n. 5.* quia nec hujus defensoris interest fieri, vel non fieri unionem; Constitutioque defensoris beneficii requiritur pro dismembratione, & divisione beneficii, illiusque alienatione, non pro ejus unionem.

ne. Castrop. loc. cit. citans Sanch. in Decalog. l. 7. c. 29. n. 171. Quòd si tamen is sponte comparuerit, allegando justam causam contra unionem est audiendus, juxta Ventrigl. cit. n. 17.

Questio 920. An in unione faciendâ per Legatum, seu ex commissione Papæ vocandus sit Episcopus, cujus collationi subjacet beneficium uniendum?

Respondeo negativè: Quia etsi is per talem unionem priveretur in posterum collatione beneficii talis uniti, hoc tamen præjudicium provenit ex natura unionis, quam ipse Ordinarius seu Episcopus facere deberet in beneficio spectante ad suam collationem. Garc. loc. cit. n. 222. & cum eo Castrop. loc. cit. contra Ripaml. 2. q. 18. n. 7. Gamb. de pot. leg. rub. de pot. leg. in uniendo. nu. 114. & alios apud Garciam, qui etiam n. 223. ait, illud, quod Pet. de Perus. de union. c. 5. q. 6. dicit, quod licet Episcopus non potest unire sine consensu Ordinarii collatoris, ita nec Legatum, id, inquam, intelligi de Ordinario collatore inferiore.

Questio 921. An vocanda sit plebs, vel Dominus loci?

1. **R**espondeo ad primum negativè. Barbof. loc. cit. n. 40. citans Rebuff. in pr. reg. 21. Cancell. de union. gl. 11. n. 1. II. & 12. Hojed. de incomp. p. 2. c. 3. nu. 9. Sanch. ubi ante. nu. 163. Garc. cit. c. 2. n. 219. Tond. qq. benef. p. 14. 37. nn. 5. Ventrigl. loc. cit. n. 20. Castrop. cit. nu. 23. Si tamen plebs compareret, audienda erit, si causam rationabilem allegaret pro non faciendâ unione. Barbof. Tond. Ventrigl. Garc. Hojed. Rebuff. ll. cit. In casu tamen, in quo necessarius esset consensus populi ad unionem faciendam, sufficiens illius consensus elici non potest ex eo, quòd major pars coram Commissario Apostolico testimonium in causa unionis tulit; consensus siquidem populi in casibus, quibus necessarius est, non separatim, sed simul, & collegialiter præstandus est, & communitate legitime congregatâ Tond. loc. cit. citans Monet. de commur. ult. vol. c. 7. n. 398. & DD. in c. cum omnes. & in c. cum M. de Constit. & in c. in Genes. de Elect.

2. Respondeo ad secundum: Idem quod de plebe dictum, dicendum de Domino loci, quòd ejus vocatio, multòque minùs consensus sit necessarius. Tond. loc. cit.

Questio 922. Quinam igitur vocandi, & quorum consensus adhibendus?

1. **R**espondeo primò in genere, omnes illos vocandos, & eorum requirendum consensum, quorum interest, seu in quorum præjudicium cadit unio, ut si quid habent contra unionem, opponant: ita ut, si eorum unus negligatur, unio sit nulla, tam jure communi, nempe Clem. unic. §. ad hæc. de statu Monachor. quam jure novo. Tirid. sess. 7. c. 6. Card. de Luca. de benef. d. 49. nu. 12. Garc. p. 12. c. 2. n. 203. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 2. n. 21. Ventrigl. to. 2. annot. 8. §. 2. nu. 18. cum communi. Et quidem ipso jure esse irritam unionem, si non vocetur, quorum interest, ait Barbof. loc. cit. num. 51.

2. Respondeo secundò in specie: Tales sunt, quibus competit jus conferendi beneficium uniendum, vel jus præsentandi, aut eligendi ad illud,

seu collatores, patroni, electores; quia his omnibus notabiliter per unionem præjudicatur; siquidem jus conferendi, præsentandi, eligendi quod possident, extinguitur per unionem. Castrop. loc. cit. n. 22. ubi de Electoribus expressè, uti & Barbof. loc. cit. n. 49. Lott. l. 1. q. 28. n. 159. (ubi: quòd ad vocationem eorum, qui possunt interesse prætertere, duo sunt, patronus, vel ille, cui Ecclesia subest, & collator: igitur vocandi sunt ex necessitate) Ventrigl. loc. cit. citans Chok. ad reg. 13. Cancell. n. 28. Caccialup. de union. a. 6. Novarin. singul. Concl. tit. de union. Concl. 7. alias 329. n. 4. & De collatoribus etiam expressè Garc. loc. cit. n. 205. ut habet Rota in Terrisina 28. Jun. 1593. quòd dictum, in unione faciendâ de beneficio solere, & debere exprimi possessionem juris conferendi, si qua penes aliquem est, maximè jure speciali competens. Hi ergo omnes vocandi, ut consensum præstent, adeoque sine eorum consensu non fit unio. Castrop. loc. cit. Sanch. ubi ante. n. 167. & 168. citans quamplurimos. Porro Episcopo unienti, enuncianti, se horum omnium citationem fecisse, non creditur, nisi id aliunde probet. Castrop. cit. nu. 22. Ventrigl. loc. cit. §. 1. n. 22. sic decisum referens à Rota in Verellenf. unionis. 23. April. 1610. Garc. loc. cit. n. 213. ubi: Contra patronum aut inferiorem Collatorem non præsumitur eorum consensus, etiam si in unione enuncietur ab ipso Episcopo; nam aliàs esset in facultate Episcopi illi præjudicare. & n. 202. ubi ex Rebuff. conf. 20. vers. quòd responderetur, ait, quòd si per inferiorem à Papâ facta est unio, oportet probare non solum unionem, sed & consensum collatoris seu patroni. Quòd si autem patroni, collatores inferiores, electores vocati non comparerint, aut reuuant venire, vel denegent consensum (intellige absque rationabili causa) quia in primo casu tacite consentire videntur, in secundo verò casu irrationabiliter dissentiunt, poterit faciliùs unionem facturus ad illam procedere. Castrop. loc. cit. nu. 22. in fine. Probata tamen priùs, ut idem, & per sententiam declarata necessitate, & utilitate. Possè tamen tam patronorum quam electorum & inferiorum collatorum consensum subsequi, tenet Barbof. loc. cit. n. 50. in fine. Tond. qq. benef. p. 1. c. 37. n. 2. citans Chok. ad reg. 21. alias 22. n. 28. Gregor. in institut. rei benef. c. 20. n. 10. & c. Et cur id fieri potius possit, quam in consensu Capituli, dictum fuit supra, quamvis meritò & de hoc dubitari possit; cum dum conceditur potestas uniendo, non minùs sub hac clausula: vocatis vocandis: seu quorum interest, quàm sub illa: de consensu Capituli, concedatur: adeoque non minùs peccatum contra formam præscriptam videatur, dum neglecta illa vocatio, & requisitus consensus, illud hic notandum, quòd, dum dicitur vocandos collatores, eorumque consensum requirendum, id intelligendum de inferioribus Episcopo collatoribus: cur enim is, dum per Legatum fit unio de beneficio, cujus Episcopus est collator Ordinarius, vocandus non sit, dictum fuit supra, ex Garc. cit. c. 2. n. 222.

Questio 923. Adhuc magis in specie, an & qualiter vocandi Patroni?

1. **R**espondeo primò: Ad valorem unionis requiretur vocatio & consensus Patronorum, tam Ecclesiasticorum quàm Laicorum. Tond. qq. benef. p. 3. c. 144. n. 8. & 9. Ventrigl. loc. ult. cit. Castrop. n. 21.

n. 22. Corrad. *pr. benef.* l. 2. c. 15. n. 83. Lott. l. 1. g. 28. n. 166. (ubi: In Episcopo prorsus necessaria est vocatio tam patroni, seu ejus, cui Ecclesia quocumque modo subest, quam Collatoris) Garc. *loc. cit.* n. 202. citans Pet. de Perus. *de union.* c. 3. g. 6. Lamb. *de jurep.* l. 3. g. 6. n. 2. Mandos. *ad reg.* 22. g. 8. n. 3. Covar. *pract.* 99. c. 36. n. 18. Fusc. *de visit.* l. 2. c. 26. n. 26. Paris. *de resign.* l. 2. g. 4. n. 11. Zerol. *in pr. Ep.* p. 1. v. unio. §. 7. *sub.* 4. &c. juxta Trid. *sess.* 24. c. 15. & *cit.* Clem. *de statu Monachor.* Et quidem ante omnes patroni vocatio, & consensus videtur necessarius; siquidem, ut Lott. *loc. cit.* n. 167. ex Zabarel. *conf.* 98. n. 3. Patroni vocatio duplici ratione requiritur, tum scilicet, quod cum per unionem contingat, Ecclesiam quodammodo capite minui, ejus defensio ipsi Patrono hoc capite competit: tum quia per eandem jam perditur patronatus. Fore tamen unionem validam, si Patronus laicus illi intra quatuor menses non contradixerit, ait Card. Paris. *conf.* 128. n. 2. vol. 4. apud Tond. *loc. cit.* n. 12. citans pro se Zabarell. *in Clem.* 1. *de suppl. negl. Prælator.* n. 11. quem tamen supponere scientiam simul & non contradictionem Patroni ait Tond. & non loqui in terminis unionis.

2. Ampliatur responsio primò: Ita, ut dum sunt plures Patroni, omnium consensus requiratur, & non sufficiat major eorum numerus, sed omnes consentire debeant. Ventrigl. *166. cit.* §. 1. n. 22. Tond. *loc. cit.* n. 10. Lott. *loc. cit.* n. 170. citans Verall. *Decis.* 146. p. 3. & citat pro hoc Garcias *loc. cit.* n. 206. Decis. Rotæ *in Spoletan. Capellan.* 17. Jun. 1551. in qua expressè dicitur, unionem factam de beneficio jurispatronatus Laicorum non accidentem consensu omnium patronorum esse nullam.

3. Ampliatur secundò, ut etiam, dum beneficium jurispatronatus unitur ad vitam, requirendus sit consensus patroni, cum & sic præjudicetur patrono circa præsentationem, dum nimirum ea impeditur pro illa vice, qua tale beneficium vacans unitur, Corrad. *pr. benef.* l. 2. c. 15. n. 86. & 88. ubi ait: tam in unione perpetua, quam temporali requiritur supradictus consensus; cum nullibi reperitur expressum, quod requiratur in unionibus tantum perpetuis, sed omnes absque aliqua distinctione dicant, hujusmodi consensum adhibendum esse in hujusmodi unionibus. &c. Quod si tamen fieret unio de tali beneficio jurispatronatus non vacante, sed pleno, non videri requiri consensum patroni, ait idem Corrad. *cit.* n. 88. cum tunc non videatur fieri patrono in aliquo præjudicium, non circa præsentationem; cum non vacet, nec per unionem inducatur vacatio: non circa alimenta & processionem; quia Rector Ecclesiæ, cui sit unio, tevetur ad hæc præstanta patrono, ut idem Corrad. *loc. cit.*

4. Ampliatur tertio: ut etiam, dum unio fit per Legatum de latere, requiratur vocatio, & consensus patronorum. Castrop. *cit.* n. 22. Barbofi *loc. cit.* n. 50. Garc. *loc. cit.* n. 211. Idque non solum, si juspatronatus est Laicorum, aut mixtum, hoc est, partim Laicorum, partim Ecclesiasticorum; utpote cui derogare non potest; sed etiam, quando est merè Ecclesiasticum. Castrop. Garc. *II. cit.* contra Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 12. Tond. *loc. cit.* n. 13. Sanch. *loc. cit.* n. 169. Barbofi *loc. cit.* citantem pro se Lamb. *de jurep.* l. 3. g. 6. a. 1. n. 4. Rebuff. *in pr. tit. de union.* n. 28. quia nullibi in jure concessa est Legato hæc potestas derogandi jurispatronatus Ecclesiastico in unione beneficiorum;

esto enim, possit illi derogare, quoad provisionem talium beneficiorum, inde tamen inferri nequit, idem illum posse quoad unionem, utpote quæ titulum extinguit, adeoque & juspatronatus, & præsentationem in perpetuum, seu pro semper auferit. Garc. & Castrop. *II. cit.* Idem est ex identitate rationis, dum juspatronatus est quidem Laicorum, sed acquisitum, non ex fundatione, dotatione, &c. sed præscriptione, consuetudine, privilegio, ut etiam à Legato unione requirendus sit consensus horum patronorum, & is huic jurispatronatus quoad faciendam unionem derogare nequeat. Garc. Castrop. *II. cit.* contra Azor. Barb. Sanch. *II. cit.* Secus est, dum agitur de unione facta per Papam, qui potest derogare jurispatronatus, & ideo valida est unio facta auctoritate Sedis Apostolica, etiam non interveniente consensu patroni Ecclesiastici, si Papa derogavit, Tond. *loc. cit.* n. 11. citans Card. Paris. *conf.* 128. n. 24. vol. 4. Rebuff. *conf.* 20 *vers.* quinto *respondetur.* quod idem erit de patronatu Laico, si ei derogavit, uti non minus illi, quam Ecclesiastico derogare potest.

Quæstio 924. An in executione unionis vocandi sint, qui ei consenserunt?

Respondeo negativè: Clausula siquidem illa: *vocatis vocandis*, concernit solum illos, qui possunt habere interesse, ac ideo possent contradicere; non autem ad eos, qui ob consensum suum jam præstitum unioni non habent amplius jus contradicendi; & ubi jam præstitus est consensus super gratia, novus non requiritur in ejusdem gratia reformatione, vel executione, aut alio actu accessorio, & consecutivo primi. Card. de Luca *de benef.* d. 47. n. 5. juncto n. 7.

Quæstio 925. An in unione sit exprimendus beneficiorum uniuersorum valor, & litigiostris?

Respondeo ad primum affirmativè; quia aliter constare non poterit, unionem esse necessariam, vel utilem. Castrop. *de benef.* d. 6. p. 12. §. 2. n. 28. Laym. *ad c. non potest.* de *prob.* n. 1. *in fine.* ubi in unione beneficii unius cum altero beneficio, qua sit per extinctionem beneficii uniti, utriusque verus valor exprimi debet, ut appareat, quanta sit necessitas, quia, cum talis unio odiosa sit, ideo fieri debet præmissa causa cognitione, &c. Hæc tamen intelligenda sunt de unione, quæ postulat facienda à Papa, vel ejus Legato, quia hi valore beneficiorum ignoant: secus de facienda ab Ordinario, cui valor beneficiorum satis perspectus præsumitur. Castrop. *loc. cit.* citans Rebuff. *ad Reg.* 21. *Cancell.* gl. 5. & seq. Sanch. *in Decalog.* l. 7. c. 29. n. 178. Porro qualiter in impetratione beneficii necesse sit, facere mentionem unitorum, dictum alibi. Illud hæc notandum, quod habet Glossat. antiq. apud Chok. *ibid.* n. 12. nempe, quod, si non fecit mentionem de annexis, valorem tamen verum cum annexis expressit, gratia non sit subreptitia; intelligendo id, quando illa annexa erant accessoria ad illud beneficium impetratum; secus si fuissent principalia. Item quod habet ipsè Chok. *loc. cit.* n. 22. quod non sit opus facere mentionem dictæ unionis in impetratione beneficii uniti, si unio vel annexio viribus careat, vel ex defectu potestatis, vel ex defectu formæ.

2. Respon-

2. Respondeo ad secundum quoque affirmati-
vè. *Parit. de resign. l. 2. q. 3. n. 61.* ubi: *unio non potest fieri de aliquo beneficio, nisi facta mentione litis.* De quo vide plura supra, ubi: *de unione beneficiorum litigiosorum.*

Questio 926. An unio fieri possit verbo vel facto?

Respondeo negativè, sed debere fieri scripto. *Cast. op. cit. p. 12. §. 4. n. 3.* *Corrad. pr. benef. l. 4. c. 8. n. 42.* ubi: *unio debet fieri non solum verbo, sed authenticis scripturis, quibus clarè probetur dicta unio, citat pro hoc Mascard. de probat. concl. 587. n. 1. & Rotam in Theam. benef. 20. Maij, 1587. Garc. cit. c. 2. n. 226.* citans *Zerol. in pr. p. 1. v. unio §. 8.* qui etiam dicat, quòd si verbo, vel facto unirentur beneficia, conferrentur ea unita jure vacare; & sic accidisse Beneventi, ubi quædam beneficia erant unita Seminario solo verbo & facto, & sic unita per multos annos steterant, quod cognoscens Nuncius Apostolicus, tulit sententiam, quâ dictas uniones irritavit, & damnavit Seminarium hoc ad magnam pecuniâ quantitatem pro fructibus interea perceptis. At etiam *Corrad. loc. cit. n. 20.* uniones non esse oscitantè faciendas; hinc in Decreto; seu Instrumento unionis, ad excludendam fraudis suspicionem, optimum esse, adhibere testes, qui non sint ipsius Episcopi unitentis familiares, aut domestici; & occurrente dein eorundem beneficiorum unitorum vacatione in menle reservato, Episcopus de hujusmodi unione a se facta, & vacatione certam reddat Datarium, transmittendo ei scripturas unionem concernentes, quibus examinatis, si ex illis appareat, unionem fuisse validam, rejicit supplicationes Papæ porrectas pro impetratione illorum beneficiorum unitorum; si verò aliqua ex scripturis unionis suspicio oriatur, per quam deprehendatur ejus nullitas, beneficia sic nulliter unita conferuntur à Papa.

Questio 927. An, & cur recurratur ad Papam pro unione faciendâ?

Respondeo: Recurri non tantùm ad Papam in casibus, in quibus ipsius præcisè auctoritas requiritur; Verùm etiam, ubi de illis factis ab Ordinario, ad illas uniones faciendas fortè non instructo sufficienter potestare, in futurum dubitari possit. Sic namque nonnullas alias quoque concessiones videmus à Papa confirmari, ut ita non modò suppleatur defectus solemnitatis, qui in ipsa prima concessione potuit intervenire, sed etiam ad cautelam, ac pro majore actûs substantiâ, ut *Abb. conf. 41. n. 3.* *Gabriel conf. 82. n. 2. l. 2.* dum etiam, *Cavaler. Decis. 292. n. 3. & 4.* quando contractus ex confirmatione Superioris validantur, etiam, quòd ab initio nulli fuissent, sustinentur in vim novæ concessionis, & sic Papa, dum confirmat concessiones inferiorum propter superioritatem, & eminentem potestatem semper aliquid roboris adjicit priori concessioni. Ita ferè *Corrad. pr. benef. l. 2. c. 3. n. 93. & 94.* ubi etiam ait, confirmationes à Dataria sapissimè emanatas super inferiorum concessionibus tres potissimum effectus operari. Primum, quòd majorem ipsi facto præsent auctoritatem. Secundum, si quid invalidum, suppleatur ejus defectus. Tertium, quòd sine Papæ licentia non possit retractari, quod ipse confirmavit.

PARAGRAPHVS IV.

De effectuatione, & probatione unionis.

Questio 928. Quando nam unio dicatur sortita suum effectum?

Respondeo primò juxta ea, quæ supra, ubi actum de unione reservatorum, dicta sunt ex *Lott. l. 1. q. 28. n. 191.* aliud nimirum esse effectuationem unionis, seu unionem esse sortitam effectum, quoad perfectionem suam intrinsecam, seu quoad esse, & essentiam suam; quæ effectuationi, seu perfectio ejus intrinseca datur mox, ac unio facta est juxta formam à jure & Trident. præscriptam; et si de cetero beneficium unitum ab antiquo possessore pergit possideri tanquam verus titulus beneficalis. Aliam verò esse executionem unionis, seu effectuationem illius quoad executionem, seu quoad inducendos actu effectus illius, ubi

2. Respondeo secundò, loquendo nunc de effectuatione hac unionis quoad executionem illius, de hac enim effectuatione sermo est, dum quaeritur, num unio sortita sit effectum ad hoc, ut non detur locus revocationi, de qua in *Regula 12. Cancell. & in Trid. sess. 7. c. 6.* Unio facta, etiam auctoritate Papæ, seu ab ipso Papa, vivente adhuc Rectore beneficii non dicitur effectum suum sortita, nisi post mortem dicti Rectoris; quia censetur facta sine illius præjudicio. *Purb. ad rit. de priv. villeg. n. 35.* si ve antequam vacet dictum beneficium per cessum vel decessum dicti Rectoris. *Garc. p. 12. c. 2. n. 97.* *Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. An n. 2.* citans *Mandol. ad reg. 12. Cancell. q. 1. n. 2.*

3. Respondeo tertio: Unio facta tam de beneficio vacante, quàm de beneficio pleno, in ordine ad effectum dispositionis Trident. *loc. cit.* (ubi datur facultas Ordinariis visitandi, & examinandi uniones factas à 40. annis citra, quæ non sunt effectuatæ) & ad effectum *Regule 12. Cancell. revocatoria unionum, non sortitarum suum effectum, tum prius, & non antè censetur, & dicitur sortita suum effectum, quando vigore illius unionis capta est possessio beneficii uniti vacantis, Ventrigl. To. 2. annot. 8. §. 2. n. 30.* citans *Riccium in pr. p. 1. fol. 386. per tot. editione ult.* *Castrop. loc. cit.* *Garc. loc. cit. n. 281. & seq.* citans pro hoc *Mandol. ubi ante. n. 4.* *Hojed. de incomp. p. 2. c. 3. n. 21.* *Glossat. antiq. in dictam Reg. revocatoriam. n. 5.* qui etiam dicit, emanasse quandam Extrav. Martini V. quæ declaret illam regulam, in quantum dicit, nisi sortita sit effectum, scilicet quando non est secuta possessio. *Chok. ad eand. reg. n. 21.* *Lott. p. 1. q. 29. n. 27.* qui tamen distinguit, ita, ut id admittat in unione, qua sit prioris tituli extinctiva; in simplici verò dismembratione fructuum intactâ substantiâ tituli dicit dicendum contrarium. Limitat etiam responsionem *Glossat. antiq. loc. cit.* nisi steterit per illum, in cujus favorem facta unio, quò minus cepit possessionem; eò quòd v. g. differat capere possessionem, expectando pinguius beneficium; quæ dolus & fraus suffragari non debent. Secus est, si voluisset capere possessionem, & pro ea capiendam fecisset, quod & in quantum in se fuisset. *Garc. loc. cit. n. 293.*

4. Respondeo quarto: Non tamen requiritur